

Arrest

**nr. 53 970 van 28 december 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 21 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, de vestiging, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. MAHIEU, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 mei 2007 diende verzoeker een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

1.2. Op 9 mei 2007 verklaarde hij dat hij per toeval in België is terechtgekomen en dat hij intentie heeft om te emigreren naar Canada. Hij verklaarde nooit politieke, religieuze of etnische problemen te hebben gehad. In december 2005 zou hij getuige geweest zijn van een moord. Op 5 mei 2006 zou hij aangevallen zijn op zijn werk. Omwille hiervan is hij op de vlucht.

1.3. Op 10 juli 2008 nam het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire bescherming.

1.4. Op 24 juli 2008 stelde verzoeker een beroep in tegen deze beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen.

1.4. De Raad van State nam een bevestigende beslissing tot weigering van vluchtelingenstatus en subsidiaire bescherming in haar arrest nr. 17.360 van 20 oktober 2008.

1.5. Op 17 oktober 2008 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in bij toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

1.6. Op 7 november 2008 kreeg verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten.

1.7. Op 14 oktober werd zijn aanvraag, ingediend op 17 oktober 2008, geactualiseerd. In de actualisering werd verwezen naar het criterium 2.8B van de instructies van 19 juli 2009.

1.8. Op 10 augustus 2010 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf, bij toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ontvankelijk, doch ongegrond bevonden. Verzoeker werd eveneens het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, waarvan de motieven als volgt luiden:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 17.10.2008, en geactualiseerd op datum van 14.10.2009, werd ingediend door:

(D.K. (...))

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

De redenen die aangehaald worden om het verblijf toe te staan zijn onvoldoende :

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathélet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij de firma AD&L vof" d.d. 08.09.2009 voorlegt, hebben wij moeten vaststellen dat betrokkene niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009 (regularisatie op basis van onder andere werk). Om aanspraak te kunnen maken op regularisatie op basis van het criterium 2.8B van de vernietigde instructies d.d. 19.07.2009 dient namelijk zijn ononderbroken verblijf sinds 31 maart 2007 vast te staan. Betrokkene verklaart zelf dat hij pas in mei 2007 in België is aangekomen. Dit feit wordt bevestigd door zijn asielaanvraag d.d. 07.05.2007, terug te vinden in het administratief dossier van betrokkene. Zijn verblijf in België is bijgevolg te kort om aanspraak te kunnen maken op regularisatie op basis van het criterium 2.8B van de vernietigde instructies d.d. 19.07.2009.

Het feit dat betrokkene sinds mei 2007 in België verblijft, geïntegreerd zou zijn, een cursus Maatschappelijke oriëntatie en een cursus Nederlands heeft gevolgd, arbeidsgeschikt en werkbereid zou zijn en veel Belgische vrienden heeft die voor hem willen getuigen, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn asielaanvraag werd afgesloten op 20.10.2008 met een bevestigende beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd op 07.11.2008

en hem betekend op 17.11.2008. De duur van de procedure - namelijk ongeveer 1 jaar en 5 maanden - was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals Ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) ongewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie-en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij bevestigende beslissing tot weigering van de erkenning en weigering van de subsidiaire bescherming door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op datum van 20.10.2008.

Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 07.11.2008, hem betekend op 17.11.2008. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land."

"In uitvoering van de gemachtigde van de Minister van Migratie en Asielbeleid (1) (2) wordt aan (D.K.) (...),

van Servië en Montenegro nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 22 september 2010 (datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij bevestigende beslissing tot weigering van de erkenning en weigering van de subsidiaire bescherming door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen p dtum van 20.10.2008.

Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV dd. 07.11.2008, hem betekend op 17.11.2008. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), alsook de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Verzoeker licht zijn enig middel als volgt toe: *"Toepassen discretionaire bevoegdheid: Betreffende de toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) werden er regeringsinstructies uitgevaardigd op 19 juli 2009. Deze instructies werden echter door de Raad van State vernietigd op 9 december 2009. De verwerende partij merkt op dat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid zich echter geëngageerd heeft om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen. Bovendien, gelet op het feit dat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid een discretionaire bevoegdheid heeft, kan van deze instructies afgeweken worden en kunnen deze instructies bijgevolg ruimer geïnterpreteerd worden. Te meer ze vernietigd werden door de Raad van State. Het engagement van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid wordt door de verwerende partij echter strikt geïnterpreteerd. De verwerende partij past de instructies toe, zonder verdere ruimte te laten om de discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid te laten spelen. Deze strikte toepassing druist volledig in tegen de discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid. De beoordelingsbevoegdheid van de Staatssecretaris voor Asiel en*

Migratiebeleid is discretionair en kan bijgevolg alleen casuïstisch worden toegepast. Het uitvaardigen van de regeringsinstructies was een poging om enige rechtszekerheid te bieden aan verzoekers van een regularisatie, maar kan niet leiden dat andere categorieën sowieso verblijfsrecht geweigerd worden indien ze niet binnen het mooi omlinjende kader van de instructies vallen. Regeringsinstructies: De verwerende partij wijst erop dat de verzoekende partij zich niet kan beroepen op criterium 2.8.B, aangezien de verzoekende partij niet sinds 31 maart 2007 ononderbroken in België verblijft. Het is vaststaand dat de verzoekende partij sinds 7 mei 2007 in België verblijft, i.e. de datum van zijn asielaanvraag. De verwerende partij weigert aldus aan de verzoekende partij een machtiging tot verblijf omwille van het enkele feit dat de verzoekende partij slechts één maand en 7 dagen te kort in België verbleef voorafgaand aan zijn regularisatieaanvraag. De verwerende partij houdt in zijn beslissing enkel rekening met de duur van het voorafgaande verblijf, maar negeert de meest belangrijkste criteria voor de regularisatie, met name de integratie én de tewerkstelling van de verzoekende partij. Op heden verblijft de verzoekende partij ruim drie jaar in België en is hij ruim een jaar tewerkgesteld door de firma AD&L. De verzoekende partij is een goede en bovendien onmisbare werkkraacht. Deze weigering tot machtiging van verblijf van de verzoekende partij heeft tevens tot gevolg dat voormelde firma een goede werkkraacht verliest, waarvoor er moeilijk vervanging gevonden zal worden. De kwalificatie van het beroep van de verzoekende partij als knelpuntberoep spreekt voor zich. De strikte interpretatie van de instructies door de verwerende partij heeft niet alleen voor de verzoekende partij negatieve gevolgen. De verzoekende partij draagt immers bij tot de Belgische economie! De verwerende partij had het dossier van de verzoekende partij in zijn geheel moeten beoordelen, in plaats van enkel de criteria opgenomen in de (vernietigde) instructies af te toetsen. Discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid houdt een gevallenstudie in en dient dan ook op die manier beoordeeld te worden. De verwerende partij heeft nagelaten te motiveren waarom in casu de discretionaire bevoegdheid niet werd aangewend. De verwerende partij heeft zich bij de beoordeling van de aanvraag van de verzoekende partij enkel en alleen gebaseerd op de (vernietigde) regeringsinstructies van 19 juli 2009. De discretionaire bevoegdheid werd genegeerd“.

2.3. In een enig middel werpt verzoeker een schending op van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker stelt samenvattend dat de strikte toepassing van de instructies van 19 juli 2009 indruist tegen de discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris voor Asiel- een Migratiebeleid. Hij meent verder dat het bestuur in de bestreden beslissing enkel rekening heeft gehouden met de duur van verblijf en zo de meest belangrijke criteria voor regularisatie, met name zijn integratie en zijn tewerkstelling niet in rekening bracht. Tenslotte stelt verzoeker dat het bestuur heeft nagelaten heeft te motiveren waarom in casu de discretionaire bevoegdheid niet werd aangewend.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag *“is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen”* (cfr. R.v.St., nr. 101.624 van 7 december 2001).

De bestreden beslissing werd, onder meer, als volgt gemotiveerd:

“ (...) Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009. Niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij de firma AD&L vof d.d. 8 september 2009 voorlegt, hebben wij moeten vaststellen dat betrokkene niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19 juli 2009 (regularisatie op basis van onder andere werk). Om aanspraak te kunnen maken op regularisatie op basis van het criterium 2.8B van de vernietigde instructies d.d. 19 juli 2009 dient namelijk zijn ononderbroken verblijf sinds 31 maart 2007 vast te staan. Betrokkene verklaart zelf dat hij pas in mei 2007 in België is aangekomen. Dit feit wordt bevestigd door zijn asielaanvraag d.d. 7 mei 2007, terug te vinden in het administratieve dossier van betrokkene. Zijn verblijf in België is bijgevolg te kort om aanspraak te kunnen maken op regularisatie op basis van het criterium 2. 8B van de vernietigde instructie d.d. 19 juli 2009. Het feit dat betrokkene sinds mei 2007 in België verblijft, geïntegreerd zou zijn, een cursus Maatschappelijke oriëntatie en een cursus Nederlands heeft gevolgd, arbeidsgeschikt en werkbereid zou zijn en veel Belgische vrienden heeft die voor hem willen getuigen, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies d.d. 19 juli 2009. (...) ”

2.5. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt zodoende duidelijk dat deze genomen werd op basis van een beoordeling van de juiste feitelijke gegevens. Bovendien, op basis van de gegevens uit het administratieve dossier kan niet worden geconcludeerd dat het bestuur op onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen. Immers, verzoeker betwist in zijn verzoekschrift niet dat hij niet voldoet aan één van de cumulatieve voorwaarden die gesteld worden door criterium 2.8B van de instructie van 19 juli 2009, met name een ononderbroken verblijf sinds 31 maart 2007.

2.6. Verzoeker deed zelf beroep op het criterium 2.8B en hij wordt derhalve verondersteld de inhoud en toepassingsvoorwaarden van dit criterium te kennen. Bovendien zijn de bewoordingen van de instructies duidelijk. In welke mate ook verzoeker geïntegreerd zou zijn in de Belgische samenleving, dit vormt 'op zich' geen grond tot regularisatie. Het bestuur kan dan ook niet verweten worden geen rekening gehouden te hebben met zijn integratie. Bovendien werd ook dit in de bestreden beslissing op duidelijke en correcte wijze uiteengezet.

2.7. Waar verzoeker stelt dat het bestuur geen gebruik heeft gemaakt van haar discretionaire bevoegdheid en heeft nagelaten te vermelden waarom hiervan geen gebruik werd gemaakt, kan volstaan worden met de vermelding dat 'de toepassing van de instructies van 19 juli 2009' reeds kaderen binnen de discretionaire bevoegdheid van het bestuur, zodat het bestuur eenvoudigweg deze criteria reeds toepaste binnen haar discretionaire bevoegdheid.

2.8. Daarenboven blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing duidelijk dat het bestuur haar discretionaire bevoegdheid wel degelijk heeft aangewend in haar beoordeling. Zij stelt immers enerzijds dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden uit de instructies van 19 juli 2009 en anderzijds dat de overige aangebrachte elementen evenmin een positief besluit voor verzoeker konden bewerkstelligen. Door deze passage weer te geven in de motivering van de bestreden beslissing geeft het bestuur te kennen dat zij deze elementen wel degelijk opgemerkt en gewogen heeft. Doch dat deze niet weerhouden konden worden. Deze keuze komt het bestuur toe binnen de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid. Slechts wanneer haar oordeel onwettig of kennelijk onredelijk zou zijn, kan deze Raad de beslissing vernietigen. Gelet op het feit van de afwezigheid van een vervulling van een belangrijke voorwaarde uit de instructies van 19 juli 2009 is de beslissing van het bestuur wettig en gelet op de afwezigheid van overige elementen, die het bestuur konden overtuigen verzoeker te regulariseren, is de bestreden beslissing niet kennelijk onredelijk van aard wanneer het dispositief ervan in relatie tot de feiten, het administratief dossier en de motieven van de bestreden beslissing in redelijke verhouding staan. Verzoeker betwist immers niet dat hij pas op 7 mei 2007 het Rijk Binnenkwam en dus niet sinds 31 maart 2007 ononderbroken in het Rijk verbleef.

Volgende passage uit de bestreden beslissing illustreert voorgaande duidelijk:

"Het feit dat betrokkene sinds mei 2007 in België verblijft, geïntegreerd zou zijn, een cursus Maatschappelijke oriëntatie en een cursus Nederlands heeft gevolgd, arbeidsgeschikt en werkbereid zou zijn en veel Belgische vrienden heeft die voor hem willen getuigen, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies d.d. 19 juli 2009".

2.9. Aangezien de bestreden beslissing genomen werd op basis van een correcte toepassing van de feiten, aanwezig in het administratieve dossier en deze feiten bovendien niet betwist worden door verzoeker, werden zowel artikel 9bis van de vreemdelingenwet als de materiële motiveringsplicht op correcte wijze toegepast. Verzoeker slaagt er niet in een schending aan te tonen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC